

ja, saa kunne de sige deres „Nei“; det er Noget, som man ikke kan forhindre. Der er endelig gjort opmærksom paa, at man ved det foreliggende Forslag skulde gjøre Brud paa den Grundsatning, som man igjennem Finantsloven har søgt at bringe ind, nemlig, at saadanne Tilfælde skulde ordnes ved særlige Love. Ja, det er egentlig Folkethinget, som har opstillet denne Grundsatning. Sagen er imidlertid den, at det paa ingen Maade kan siges, at der i og for sig under alle Omstændigheder skulde være Noget imod at afvige fra denne Grundsatning, der mere er en Regel, som Folkethinget har opstillet for sin Bevilling, for der ved at komme ud af en Mængde Spørgsmaal, der ellers flyde ind i Finantsloven. Man har netop opstillet denne Grundsatning, for at forebygge, at ikke denne Lethed ved at opføre baade det ene og det andet Forslag i Finantsloven skulde kaste alle disse smaa Forslags Overveielse over paa Thinget; derfor har man forlangt, at særlige Love skulde forelægges. Men, fordi man har opstillet en saadan Grundsatning, derfor er det ikke sagt, at der ikke skulde kunne afviges derfra, og der er ogsaa afvejet derfra. Det vil jo være i Grindring, at en Overlærer ved Kolding Skole, som blev entlediget, fik sine Bartpenge for et Aar bevilgede igjennem Finantsloven, ja, man behøver jo blot at huffe tilbage paa, hvad der skete igaar, saa vil man see, at der blev igjennem

Finantsloven voteret Regjeringen en Sum Penge, som den var bemyndiget til at anvende paa anden Maade, end der var bestemt i selve Finantsloven. Altsaa denne Grundsatning kan man paa ingen Maade opstille som Noget, der skulde være til Hinder for at gaae ind paa det foreliggende Forslag. Hovedspørgsmaalet er jo, om det ikke maa antages, at Rigsretssagen har medført et saa besværligt og saa anstrengende Arbejde for den offentlige Anklager, at det er passende, at Folkethinget yder et Honorar derfor, dersom vi faae Lov til at yde det, thi det er kun en Begjæring, som vi her ere fremkomne med. Jeg kan ikke nægte, — det nødes jeg til at tilføie — at det muligvis, efter som Sagen nu har stillet sig, havde været rigtigere ikke at komme med dette Forslag; men det er jo vanskeligt at kunne forudsee, hvorledes enhver Sag vil stille sig. Udvalget var berettiget til at vente, at dets Forslag ikke vilde møde Modstand hos Regjeringen; det har imidlertid vist sig, at Modstanden dog er kommen. Udvalgets Forventning maa altsaa have berøvet paa en Misforstaaelse; men Skylden ligger i saa Fald ikke hos Udvalget (Tschering: Udvalget blev bekendt med, at Forslaget ikke havde Regjeringens Samstemning!) Dengang Forslaget var færdigt og blev omdeelt fra Udvalget, da vidste man det, det er ganske rigtigt; men Sagen stod da paa det Punkt, at man ikke kunde fravige den.